

Intelligentie

Duur

In het Volkskrantmagazine van 20 mei komt Guido den Aantrekker aan het woord, die na 20 jaar stopt als verslaggever van Story. Hij denkt hardop na over wat nu: “Ik kan spindoctor worden in Den Haag (...) Ik zie ook kansen op het gebied van corporate storytelling.”

Of geef een workshop hoe je feit en fictie mengt tot een verhaal dat bindt en boeit en niet *niet* klopt. Hoewel... Den Aantrekker had een “pilotsalaris”, schrijft hij, en is vast duur.

Gratis

Daarentegen was de workshop van [Hart voor verhalen](#) die we laatst volgden gratis, leerzaam en erg praktisch. De kennismaking met een praktisch stappenplan voor het maken van een *corporate story* was onderdeel van het slim in elkaar gestoken *Workshopfestival* van het [COCD](#) in Antwerpen. Het publiek verdeelden zich naar eigen inzicht over een keur aan workshops; de workshopgevers hadden de gelegenheid om hun idee, concept, instrument, aanpak over het voetlicht te brengen en hun beloning zit in de opvolging die dat wellicht brengt.

Meervoudig

Het aanbod was niet bij te sloffen en heel gevarieerd: waar de een je meteen aan het werk zette, wilde een ander je heel graag overtuigen en liet

de volgende je iets meemaken. Zoals Frits Schoeren in een workshop over meervoudige intelligentie. Het idee erachter is welbekend: onze gebruikelijke benadering van intelligentie is eenzijdig omdat ze de nadruk legt op logisch-wiskundige, verbale en ruimtelijke aspecten. We hebben weinig oog voor muzikale, kinesthetische, inter- en intrapersonlijke facetten van intelligentie. Daardoor laten we individueel en in samenwerking kansen liggen.

Gradner

Het concept van de meervoudige intelligentie is ontwikkeld door [Howard Gardner](#). Het heeft, net als bijvoorbeeld de leerstijlen van Kolb, als charme dat het in de praktijk zo goed voorstelbaar en herkenbaar is. Maar experimenteel is het lastig vast te stellen. Dat staat echter een levendig debat over uitbreiding met bijvoorbeeld naturalistische, spirituele, existentiële en morele vormen van intelligentie niet in de weg. Hm, dan zouden we, even tellen, al op elf vormen van intelligentie zitten... en er is vast ruimte voor nog meer. Zoiets ondergraaft de waarde van een goed concept of model, die ligt in een slimme vereenvoudiging waardoor de complexiteit van de empirie verklaarbaar én hanteerbaar wordt.

Metaregels

En dan is elk concept dat uit zeven onderdelen bestaat al ingewikkeld genoeg. Zo hebben we in [Draagvlak en Draagkracht](#) op basis van praktijkgegevens zeven competenties, die voor een procesmanager belangrijk zijn, kwalitatief verifieerbaar beschreven. Dat maakt ze goed toepasbaar, maar omdat het er zeven zijn ook minder gemakkelijk hanteerbaar. In de praktijk val ik daarom vaak terug op wat we *metaregels*

hebben genoemd: zaken die je in ieder geval moet beheersen om met die competenties uit de voeten te kunnen. Het vermogen tot reflectie, het luisteren naar jezelf kunnen laten samenvallen met luisteren naar de ander, alsmede het werken vanuit een realistisch zelfbeeld.

Organiseren

Welke vormen van meervoudige intelligentie zijn dan handig in procesmanagement? Experimentele data heb ik niet, wel empirische. Procesmanagement is een talig vak, dus verbale intelligentie is welkom. Logisch-mathematische en ruimtelijke intelligentie geven het overzicht in tijd en ruimte dat je nodig hebt om een proces te besturen. Maar vanwege de metaregels zijn bovenal de inter- en intrapersonlijke intelligentie belangrijk om jezelf tijdig bij te sturen en vooral die vormen van intelligentie om je heen te organiseren, die je zelf minder tot ontwikkeling hebt gebracht.

(050616)